

[Børge Schmidt.]

gen i forbindelse med kommunalreformen. Med kommunalreformen må man vel regne med at udligningsproblemerne uden for hovedstadsområdet bliver løst på en tilfredsstillende måde.

Jeg går ud fra, at ministeren er enig med mig om, at der også efter 1970 vil være et særligt udligningsproblem i det storkøbenhavnske område. Det kan vel også siges på den måde, at erhvervsskattens afløsning især er et problem for hovedstadsområdet dels på grund af det særlige udligningsstilsvar mellem Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner, dels på grund af at ca. 15 mill. kr. af det samlede afløsningstilsvar på i alt 20 mill. kr. vedrører hovedstadsområdet, medens kun 5 mill. kr. udredes i de større byområder i den øvrige del af landet.

Det er almindelig kendt, at der for øjeblikket føres forhandlinger om en eller anden form for hovedstadsordning. Jeg er selv medlem af det arbejdsudvalg, hvor disse forhandlinger føres; jeg skal ikke referere fra forhandlingerne, blot ønsker jeg at sige, at det er min opfattelse, at de nuværende forhandlinger har en mere konkret form end ved tidligere forsøg på at skabe en hovedstadsordning. Om der så er grund til særlig optimisme, er det vanskeligt at sige. Denne gang er ud over de sædvanlige 22 omegnskommuner også Roskilde og Frederiksborg amter med i drøftelserne, og det kan antydes, at interesserne i hele dette område, når det gælder en særlig udligningsordning, ikke er særlig sammenfaldende — for at sige det mildt.

Jeg er ikke utilbøjelig til at mene, at et ministerord netop i dag måske kunne virke fremmende på disse forhandlinger. Jeg er naturligvis absolut tilhænger af, at vi i kommunerne længst muligt og allerhelst hele vejen skulle kunne klare problemerne selv, men en antydning fra ministeren om hans syn på dette problem ville måske være det, der på en god måde kunne bringe forhandlingerne videre frem.

Om selve problemet erhvervsskat tror jeg det er nødvendigt, at det siges, at erhvervsskatten i sin tid blev gennemført for at sikre en økonomisk udligning mellem erhvervs- og opholdskommunen. Man ville på den måde forhindre, at visse kommuner

blev yderligere attraktive for folk med høje indtægter og dermed blev et skattely. Det er rigtigt, at afløsningssummen nu, som følge af at beløbet har været uændret gennem alle forlængelser, er blevet stadig mindre i forhold til den kommuneskat, der opkræves, men det er ikke noget argument for at fjerne ordningen, uden at man sætter noget andet i stedet. Det dalende befolkningstal i København, ca. 100.000 færre indbyggere i løbet af de sidste 10 år, har gjort, at byen i endnu højere grad er blevet en erhvervskommune for folk, der bor i andre kommuner.

I egnsplanen for hovedstadsområdet havde man forudsat, at byudviklingen fortrinsvis skulle koncentreres om vestegnen, mens Nordsjælland skulle friholdes for større byggeleser. Men hvad er sket? Befolkningsudviklingen i de nordlige kommuner er steget langt stærkere end forudsat i planen. De nordlige kommuner har med lave skatteprocenter virket tiltrækkende, mens de vestlige kommuner ikke har haft de økonomiske midler til at fremme byggemodningen, til trods for at de opkræver deres skat med en større procent end nordkommunerne. Udviklingen i hovedstadsområdet er løbet fra det fikserede beløb. Kommuner i stærk udvikling eller kommuner, der har behov for en byfornyelse uden at have et tilstrækkeligt godt skattegrundlag, har brug for en tidsvarende udligningsordning.

Jeg erkender det vanskelige i på nuværende tidspunkt at ændre ved reglerne, og på mit partis vegne skal jeg anbefale forslaget om at forlænge loven i endnu to år.

Asger Jensen: Da mit partis ordfører, hr. Juul-Madsen, ikke kan være til stede på grund af sygdom, skal jeg gøre nogle få bemærkninger til lovforslaget.

Mit parti har jo i lang tid ønsket en endelig ordning på dette område, hvilket der har været arbejdet en del med, uden at man kunne finde frem til noget rigtigt, og det synspunkt har vi naturligvis stadig væk, men vi må erkende, at med den udvikling, vi nu står i med ændret opgavefordeling, med ændret byrdefordeling, da er det vel nok ikke det mest rimelige tidspunkt at træffe en nyordning, før man kender forudsætningerne for en sådan ordning.

Det er klart, som også den socialdemokra-